

Divadelní Kojetín 2006 - výsledky přehlídky

14. ročník

Přehlídky amatérských divadelních souborů

KOJETÍN 2006

14. – 19. 3. 2006

SOKOLOVNA KOJETÍN

Odborná porota pracovala ve složení:

PhDr. Vít Závodský – předseda poroty

Mgr. Miroslava Ernstová,

Mgr. Petra Kohutová,

Ing. Dušan Zakopal

Výsledková listina

1.místo - vítězná inscenace

Divadlo Malá scéna Zlín za inscenaci hry Martina Shermana **Když tančila...**

*Nominace na Celostátní přehlídku amatérského, činoherního a hudebního divadla FEMAD
Poděbrady/Divadelní Třebíč 2006*

2.místo

Nebylo uděleno

3.místo

Občanskému sdružení Štěk a spol. Hranice za inscenaci hry Jeana Geneta **Služky**

Cena studentského diváka

Divadelnímu odboru Sokola Litovel za inscenaci hry **Rychlé šípy**

Diplomy

Ireně Garlíkové za roli Isadory Duncanové v inscenaci **Když tančila...**

Renatě Švrčkové za roli Hany Belzer v inscenaci **Když tančila...**

Blance Kovandové za roli Mary Desti v inscenaci **Když tančila...**

Michalu Schmalzovi za roli Mirka Dušina v inscenaci **Rychlé šípy**

Karlu Kratochvilovi za roli Karla Kartoucha v inscenaci **Klíče na neděli**

Petru Strykovi za roli Stanleyho Parkera v inscenaci **Dovolená s rizikem**
za pěvecký projev **sboru chovanek** v inscenaci **Klášterní tajemství**

Petru Nýdrlemu za režii inscenace **Když tančila...**

Občanskému sdružení Štěk a spol. Hranice za dramaturgický přínos přehlídce inscenací hry Služky

Nominace na CP FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč

Soubor: Malá scéna Zlín

Inscenace: Martin Sherman: Když tančila ...

Překlad: Alice Nellis

Režie: Petr Nýdrle

Malá scéna Zlín je renomovaný, systematicky a koncepčně pracující soubor, který se vedle nabídky pro děti v poslední době programově orientuje na textově kvalitní, divácky náročný repertoár závažného existenciálního charakteru, ztvárňovaný s vyhraněným režijním názorem ve výrazné jevištní stylizaci (L. Gyurkó, F. García Lorca, J.-P. Dumas, I. Bergman aj.). Dlužno připomenout, že i v loňském roce byl právě z Kojetína nominován na Divadelní Třebíč, odkud postoupil až na Jiráskův Hronov 2005, a to s inscenací aktovek Valentina Krasnogorova Pelikáni v pustině v režii Jana Leflíka. Na podzim 2005 pak uspořádal velkoryse pojatý 1. ročník mezinárodního festivalu amatérského divadla.

V letošním roce se zúčastnil kojetínských přehlídek s pohádkou U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka v nesoutěžní a s dramatem Martina Shermana Když tančila... v soutěžní části. Druhá jmenovaná inscenace pak prokázala takové kvality, že se odborná porota rozhodla ji nominovat na FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč.

"Romantická, bouřlivá, zničující láska slavné americké tanečnice Isadory Duncanové a ruského básníka Sergeje Jesenina v kosmopolitní Paříži roku 1923", jak zní podtitul hry, je vlastně příběhovým východiskem inscenace rovněž účinkujícího režiséra Petra Nýdrleho, absolventa divadelní vědy filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zachovává klasickou trojí jednotu děje, místa a času. Jeden den v nekonvenční domácnosti, který začíná polední kocovinou a končí nepovedeným večírkem, je rámován stejnou mizanscénou, vyvolává tedy úvahy o čase jako takovém a o čase, který jest nám vyměřen a jehož využíváme každý po svém (oběma hlavními postavám, tedy Duncanové a Jeseninovi, zbývá už jen několik let do tragické smrti). Celkově možno říci, že tématem inscenace, hojně podtrženým vnějšími prostředky (jazykové balábile - hovoří se celkem šesti jazyky; vertikální odstupňování scény a velmi vtipné řešení imaginárního klavíru; na počátku humor a lehkost v jednotlivých hereckých kreačích, na konci pak "nesnesitelná těžkost bytí"), je nezachytitelnost a racionální nepojmenovatelnost takových skutečností, jež určují náš život, jako je krása, fantazie, umění, láska, samota a smrt. Ač se tedy jedná o hru v textové části především biografickou, inscenace postihuje téma obecné a v každé době aktuální.

Nutno zdůraznit, že všechny složky inscenace jsou velmi dobře vyvážené a doplňující se. Máme na mysli nejen zmíněné scénografické řešení (s velmi vtipně použitými polštáři na bitvu v závěru večírku, v němž se podle textu mělo třískat nádobím), ale rovněž světla a zvuk, kostýmy (ač je pod nimi podepsán "kosmopolitní kolektiv", jedná se hlavně o šatník interpretky Blanky Kovandové) a především jedinečné herecké výkony. Tanečnice Isadora Duncanová Ireny Garlíkové, pokoušející se mimoslovnými a mimopohybovými prostředky sdělit jakousi "filozofii tance", buranský básnický běs Sergej Jesenin Marcela Kotíka (při generačním skladbě souboru nebylo bohužel možno zachytit patřičný, věkový rozdíl mezi oběma postavami, což by určitě přineslo nový rozměr), naprosto výjimečná ruská tlumočnice

Hana Belzer Renaty Švrčkové, řecký pianista a homosexuál Alexandros Tomáše Čermáka, jediná praktická duše Mary Blanky Kovandové, francouzská komorná Jeane Michaely Holíkové (jejíž odchod na konci jen zdůrazňuje samotu a opuštěnost ústředního páru), úředník Luciano v podání samotného režiséra a konečně mladička švédská tanečnice Christine Lucie Burianové. Jmenujeme je záměrně všechny, neboť jejich výkony při ztvárnění vykořeněných, vnitřně rozklížených, mírně kuriózních figur byly vskutku vyrovnané a - řečeno hudební terminologií - ladily.

Především pro opar tajemství a jakési magičnosti, který se rozprostíral nad celým představením, jakož i pro vyrovnanost všech složek a výjimečné herecké výkony je inscenace jako nositelka festivalového 1. místa nominována na Celostátní přehlídku FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč 2006.